

برای ستاره کره‌ای ۱۵ دقیقه کافی بود

سون شبیه مسی، کره مثل آرژانتین

کره، متفاوت‌ترین و شورانگیزترین تیم جام کلینزمن، مردی که آلمانی نیست!

او یکی از جذاب‌ترین تیم‌های جام را ساخته و شاید هم جذاب‌ترین تیم جام. تیمی که تعریف تازه‌ای از «فرگنی تایم» را در جام ملت‌ها ارائه می‌دهد. آنچه باید آن را «کلینزی تایم» نامید! کره جنوبی با کلینزمن مدل دیگری فوتبال بازی می‌کند. مربی آلمانی در همین مدت کوتاه تیم متفاوتی ساخته که همانند خودش است؛ شورانگیز، پرتحرک، هیجان‌انگیز، جان‌سخت و جذاب. نظریه‌ای در فوتبال می‌گوید که تیم‌ها شبیه مربیان‌شان می‌شوند و کره جنوبی مصداق عینی این تئوری است. تیمی که خیلی زود خلق و خوی سرمربی آلمانی را پیدا کرده. کلینزمن شاید از محدود آلمانی‌هایی باشد که کمتر شباهت به آلمانی‌ها دارد. مردی که در مدل فوتبال و خلق و خوی شباهتی به آلمانی‌های منظم، اتوکشیده، مغرور و مدعی ندارد. کلینزی از نارسیم درونی ژرمن‌ها تپی است و جهان‌بینی متفاوتی دارد. مردی که برخلاف آلمانی‌ها اصراری بر برتری نژادی ندارد و شاید به همین دلیل باشد که آمریکا را برای زندگی انتخاب کرده. کلینزی مثل آلمانی‌ها سرد و یخ نیست و ابایی از برنگرایی و ابراز احساسات ندارد. جدی و مغرور نیست و بذله‌گو و خوش‌مشرب است و از یک طنز درونی برخوردار است و همین سبب شده که یک ژرمن متفاوت باشد تا جایی که برخی‌ها اعتقاد دارند یورگن اصلاً ژرمن نیست!

کلینزی با همین روحیات از کره جنوبی تیم متفاوتی ساخته. تیمی که تا دقیقه ۹۰ و البته بیشتر ناامید نمی‌شود و می‌جنگد. همانطور که خودش در کنفرانس مطبوعاتی روی واژه «فایت» تأکید چندباره دارد. در مکتب کلینزی ناامیدی جایی ندارد. او به تیمش القا کرده که باید تا ثانیه پایانی جنگید و تسلیم نشد. باید جان کند تا سرانجام حریف دست‌ها را بالا ببرد. این متفاوت‌ترین و مهم‌ترین ویژگی تیم کلینزی است.

کره ابتدا در مرحله گروهی گوشه‌ای از این ویژگی را نشان داد. در بازی آخر مرحله گروهی؛ برابر مالزی که در دقیقه ۹۴ گل سوم رازد اما حریف کوچک را دست کم گرفت تا در دقیقه ۹۷ گل تساوی را بخورد.

در مرحله حذفی اما تبلور این ویژگی را دیدیم. آنجا که کره با دومی در گروه به نیمه پایینی جدول رفت و سخت‌ترین مسیر را برای رسیدن به جمع ۴ تیم پایانی طی کرد. کره‌ای‌ها در ابتدا در برابر سعودی یا همین فرمول در ثانیه‌های پایانی و در دقیقه ۹۰+۸ گل تساوی رازدند و سپس در پنالتی‌ها تیم مانچینی را حذف کردند.

در بازی یک چهارم همین سناریو برابر استرالیا تکرار شد. بره‌های سرخ در دقیقه ۹۰+۷ گل تساوی را زدند و این بار در وقت اضافه با هنر سون و کاشته او گل برتری رازدند تا به نیمه نهایی برسند.

تیم کلینزمن با فوتبال پرشوری که بازی می‌کند و امیدواری تا ثانیه پایانی و اعتماد به نفس والا پیش به نظر می‌رسد آمده تا به حسرت نیم قرن و ۶۳ ساله پایان دهد و به جام بوسه بزند. وعده‌ای که کلینزمن در بدو ورود به کره داد اما در قطر آن را آگاهانه تلطیف کرده و به گونه‌ای دیگر روایت می‌کند. آنجا که می‌گوید به شاگردانش نهیب زده که از بازی لذت ببرند و به گونه‌ای بازی کنند که نزد خانواده، دوستان و ملت کره سربلند باشند. کلینزی تأکید می‌کند که تیمش «برای قهرمانی «گرسته» است. تأکید او روی واژه گرسنه اشاره به همان حقیقتی دارد که مرد ژرمن برای تیمش تجویز کرده؛ کره تشنه قهرمانی است. تیمی که با کلینزی و سبک متفاوتش می‌خواهد تاریخ را از نو بسازد.

سعید آقایی
روزنامه‌نگارامیر اسدی
روزنامه‌نگار

کارشناسان بزرگ فوتبال جهان و همچنین مربیان مطرح معتقدند یک ستاره حتی اگر ۸۰ دقیقه هم کاری در زمین

انجام ندهد، باز هم حضورش می‌تواند روی یک صحنه نتیجه را تغییر دهد. اتفاقی که برای کره جنوبی رخ داد و سون هیونگ‌مین توانست مقابل استرالیا کاری کند کارستان. تیم ملی فوتبال کره با گل‌های هوانگ‌هی‌چان و سون هیونگ‌مین در اوقات اضافه به جمع چهار تیم نیمه نهایی صعود کرد و با توجه به اینکه آنها مقابل اردن قرار می‌گیرند، شانس زیادی برای صعود به فینال و پایان دوری ۶۴ ساله با لمس جام ملت‌های آسیا دارند. سون هیونگ‌مین در این مسابقه یک بازیکن کلیدی و کارگشا برای کره بود. او که مشتاق انتقام باخت ۹ سال پیش تیمش مقابل استرالیا در فینال جام ملت‌ها مقابل آنزه پوستوگلو به نظر می‌رسید، در حالی که بیشترین نقش را در حملات کره به سمت دروازه استرالیا داشت، در نهایت در دقیقه ۹۳ موفق شد با گرفتن یک

پنالتی راه را برای صعود کره به دور بعد هموار کند. سون که در سال ۲۰۱۵ و در آن جام ملت‌های کدایی و در روز شکست مقابل استرالیا عضو بایرلورکوزن بود، ۹ سال بعد به یک بازیکن در کلاس جهانی تبدیل شده و شاید بهترین بازیکن تاریخ فوتبال کشورش باشد، اگرچه کره‌ای‌ها چا بوم کتون را برای این عنوان غیر رسمی حاضر و آماده دارند؛ مهاجمی که در دهه ۱۹۸۰

در لورکوزن بازی می‌کرد و می‌درخشید. در بازی مقابل استرالیا کلینزمن، چوگیوسون را در نوک حمله قرار داد و پشت سر او از هوانگ‌هی‌چان، سون هیونگ‌مین و لی کانگ‌این استفاده کرد؛ سه ستاره شاغل در ولورهمیتون، تاتنهام و پاری سن ژرمن. سون در طول مسابقه پیش از گل استرالیا و پس از آن تلاش زیادی برای کره انجام داد و در نهایت زمانی که تیمش برای گل تساوی به آب و آتش می‌زد، با ستون کردن با مقابل میلر -مدافع استرالیایی- با هوشیاری از او پنالتی گرفت و بازی را به وقت‌های اضافی برد. او سپس در دقیقه ۱۴ نیمه اول وقت اضافه با یک ضربه کریس رونالدویی از روی یک ضربه ایستگاهی مت رایان، دروازه‌بان استرالیا را برای بار دوم مغلوب کرد و با غرشی بلند به سمت سرمربی آلمانی تیمش، تعیین‌کنندگی خود را برای تیم ملی کره به نمایش گذاشت.

سون در حال حاضر در کره نقشی شبیه به لیونل مسی در تیم ملی آرژانتین در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر را دارد؛ تیمی که با یک بازیکن الهام‌بخش و کلیدی به مقام قهرمانی جام جهانی رسید و پس از سالانی طولانی جام را برای سومین بار بالای سر برد. این همان کاری است که سون دارد برای کره جنوبی انجام می‌دهد و چه بسا پایان او شبیه به همان چیزی باشد که برای مسی رخ داد. یک قهرمانی برای چهره جهانی فوتبال آسیا که بر خلاف میل سرمربی استرالیایی تاتنهام ویزای اقامتش در دوچه تمدید شده است. او مقابل استرالیا ۹۴ تاج و دو پاس کلیدی داشت و در هفت دوتل تن به تن مقابل بازیکنان قوی هیکل استرالیا برنده شد. او همچنین با سه دربیبل موفق و دو پاس کلیدی بار اصلی تیمش را در مهم‌ترین بازی تورنمنت به دوش کشید. سون حالا به ستاره بی‌چون و چرای کره در جام ملت‌ها تبدیل شده. یک عصای دست مهم برای یورگن کلینزمن که انگار قرار است در هر بازی پای خود را روی سون بگذارد و بالا ببرد. اتفاقی که در این تورنمنت بارها مشاهده شده و احتمالاً در نیمه‌نهایی مقابل اردن هم آن را نظاره خواهیم کرد.

وقتی تیم کلینزمن از مرگ زندگی می‌سازد

مربای شیرین!

حامد جبرودی
روزنامه‌نگار

وقتی خبرنگار کره‌ای از یورگن کلینزمن پرسید که آیا زرزو اتفاقش در هتل را تمديد کند؟ مرد آلمانی به او پاسخ داد: «حتماً این کار را انجام بده. ما می‌خواهیم تا پایان جام ملت‌ها در دوچه بمانیم. چرا که هدف‌مان قهرمانی در این رقابت‌هاست.» مهاجم سابق و مطرح ژرمن‌ها در دهه ۹۰ میلادی در حالی این صحبت‌ها را به زبان می‌آورد که انتقادها از کره جنوبی بابت بازی‌های این تیم در مرحله گروهی به اوج خود رسیده بود. این تیم پس از پیروزی بر بحرین با راندن ۲ بر ۲ مساوی کرد و در بازی آخر برابر مالزی هم به تساوی پر حرف و حدیث ۳ بر ۳ دست یافت تا در گروه خود دوم شود تا جواد خیابانی هم که معمولاً اظهار نظرهای عجیب و پرحاشیه‌ای در رسانه ملی انجام می‌دهد، در

صحتی تأمل برانگیز بگوید: «کلینزمن مربی نیست، مریاست!» این در حالی بود که کلینزی حتی قبل از شروع تورنمنت هم از افق‌های بلندی که پیش روی کره می‌دید، صحبت می‌کرد و تیمش را در حد قهرمانی می‌دانست. در این میان گفته می‌شد که کره به این دلیل در بازی با مالزی مساوی کرده که از بازی با ژاپن فرار کند. در حالی که این تیم با دوم شدن به عربستان خورد که دست کمی از تیم‌های مدعی این رقابت‌ها نداشت و برای این به قطر آمده بود تا جام را بالای سر ببرد. تیم تحت هدایت روبرتو مانچینی تا لحظات پایانی بازی با کره هم پیش بود اما چشم بادامی‌ها که حملات زیادی را به روی دروازه سعودی‌ها انجام داده بودند در دقیقه ۹۰+۹ به گل رسیدند و بعد هم در ضربات پنالتی به پیروزی رسیدند تا به یک چهارم برسند. اتفاق‌های بازی با عربستان به نوعی در بازی با استرالیا نیز رخ داد و این مردان سرزمین کانگوروها بودند که تا لحظات پایانی

بازی پیروز بودند اما سون هیونگ‌مین ستاره تاتنهام مانند یک فرشته نجات از راه رسید و با گرفتن یک پنالتی در دقیقه ۹۰+۶ و زدن یک گل زیبایی ایستگاهی در دقیقه ۱۰۴ پیروزی را برای کشورش به ارمغان آورد تا کلینزمن مانند همان روزی که فاتح جام جهانی ۱۹۹۰ ایتالیا شده بود، فریاد شادی سر دهد و دست‌های گره‌کرده خود را به نشانه پیروزی بالای سر ببرد. او در دو فینال پیاپی از مرگ زندگی ساخت تا به همه از جمله آن خبرنگار کره‌ای ثابت کند که پیشنهادش برای زرزو اتاق هتل اشتباه نبوده است. تیم کلینزی حالا برای دومین بار در جام ملت‌ها به اردن خورده و می‌خواهد این بار با پیروزی برابر این تیم فینالیست شود. کره‌ای‌ها که نشان داده‌اند روح استقامت فوتبال آلمان در آنها دمیده شده و تا لحظه آخر تسلیم نمی‌شوند، حالا می‌خواهند به فینال برسند تا مربای شیرین قهرمانی را بعد از ۶۲ سال بچشند. این طور نیست آقای خیابانی!

